

Výročie smrti Jána Pavla II.

Veriaci po celom svete si dnes pripomenuli šieste výročie smrti pápeža Jána Pavla II. Pontifik, ktorý stál na čele rímskokatolíckej cirkvi 26 rokov, zomrel 2. 4. 2005. Poliak, vlastným menom Karol Wojtyła bol prvým slovanským pápežom v histórii. Súčasný pápež Benedikt XVI. ho bude 1. mája vo Vatikáne slávnostne blahorečiť.

STV 1, 2.4.2011

Cirkev chce budovu fakulty, ktorá jej nepatrí

Takmer rok a pol už trvá súdny spor o budovu, v ktorej sa vzdelávajú budúci kňazi. Sídlo bohosloveckej fakulty Univerzity Komenského v Bratislave síce už od roku 1780 patrilo štátu, rímskokatolícka cirkev si naň však začala robiť nárok. Budova na Kapitulskej ulici dnes patrí univerzite. Bratislavská arcidiecéza jej vlastníctvo však spochybňuje a na UK podala žalobu. Spor, ktorý sa odvtedy vlečie bez akéhokoľvek výsledku, by vedenie univerzity chcelo teraz vyriešiť mimosúdnou cestou. Napriek tomu, že cirkev žalobu podala ešte v novembri 2009, okresný súd Bratislava I dodnes nevytýčil žiadne pojednávanie. Univerzita ho pritom požiadala, aby žalobu cirkvi zamietol. „Snahou súčasného vedenia univerzity je hľadať nové spôsoby riešenia, aj preto bude v predmetnej veci rokovať s arcidiecézou,“ povedala hovorkyňa UK Andrea Kučeravá. Podrobnosti nespresnila. Podľa informácií Pravdy by sa mal nový rektor Karol Mičieta stretnúť s cirkevnými predstaviteľmi už v priebehu tohto týždňa. Budovu Rímskokatolíckej cyrilometodskej bohosloveckej fakulty UK postavili v roku 1635 na príkaz ostrihomskeho arcibiskupa Petra Pázmánya. Najprv slúžila ako sídlo jezuitov a katolíckeho gymnázium. Keď však v roku 1773 pápež Klement XIV. rozpustil jezuitskú reholu, rakúsko-uhorská panovníčka Mária Terézia zabránila, aby ich majetok pripadol cirkvi. Využila svoje patronátne právo, vďaka čomu budova mohla naďalej slúžiť na školské úče-

ly. V roku 1780 prešlo vlastníctvo objektu pod študijný fond patriaci štátu. Spor o túto budovu prepukol aj v rokoch 1926 až 1928, no ani vtedy sa vlastnícky vzťah štátu k tejto nehnuteľnosti nezmenil. Bývalá prorektorka pre legislatívu UK Mária Duračinská, ktorá sa prípadu venovala, tvrdí, že cirkev nemá na budovu nárok. „Ak by išlo o majetok rímskokatolíckej cirkvi, ktorý jej bol neprávom odňatý po 8. máji 1945, bola by táto budova zaradená do zoznamu nehnuteľností v zákone č. 161/2005 Z. z. o navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam cirkvám a náboženským spoločnostiam,“ napísala nedávno v článku pre univerzitný časopis. Zákonodarcovia však ani vtedy túto budovu do zoznamu vrátených nehnuteľností nezaradili, lebo nešlo o vlastníctvo cirkvi, ale Študijnej základiny (fondu). Prečo chce získať sídlo bohosloveckej fakulty, rímskokatolícka cirkev nevysvetlila. Vlastníkom budovy je už 21 rokov Univerzita Komenského, ktorá ju dostala od štátu. Podľa Duračinskej cirkve nepredložila žiadny písomný doklad o tom, že by bola právnym nástupcom Študijnej základiny. Na dôvody, prečo cirkev podala žalobu, sa Pravda spýtala aj hovorca Bratislavskej arcidiecézy Jozefa Haľka, ale neodpovedal. Nevyjadril sa ani k tomu, či cirkev bude požadovať odškodnenie. „Bratislavský arcibiskup bude rokovať s rektorom UK. Ako vhodné riešenie sa javí aj mimosúdna dohoda,“ bolo jediné, čo Haľko uviedol.

Radovan Krčmárik, Pravda 2.4.2011

Umierajú skoro

Pri klonovaní hovädzieho dobytku prežije len asi deväť percent klonov – prasatá, kozy, ovce, králiky či kone majú pri klonovaní úspešnosť len asi päťpercentnú. Napriek tomu sa klonovaniu venuje čoraz viac firiem, pretože o klony zvierat majú záujem okrem chovateľov aj farmaceutické koncerny. Klonované hospodárske zvieratá sa v Európe využívajú hlavne na vedecké účely. Klony kráv, prasiat či králikov po genetickej úprave produkujú ľudské hormóny, a preto sa na nich testujú lieky proti chorobám ľudí.

Sú klony bezpečné na jedenie?

Podľa Európskej agentúry pre bezpečnosť potravín je veľmi nepravdepodobné, že existujú rozdiely v bezpečnosti potravín získaných z vyklonovaných zvierat a tých, ktoré sa šľachtia a chovajú tradičnými metódami. Agentúra takisto vyhlásila, že klonovanie zvierat nebude mať vplyv na životné prostredie. Európska komisia predpokladá, že klonovanie zvierat sa bude rozvíjať nielen v Európe, ale aj ďalších krajinách. Klonovanie predbežne obhajuje najmä Veľká Británia. Briti nedávno potvrdili, že pár klonovaných zvierat už do krajiny priviezli.

Klonované potraviny a legislatíva

-V Európskej únii zatiaľ neexistuje právny predpis, ktorý by výslovne povoľoval alebo zakazoval predaj výrobkov z klonovaných zvierat a ich potomstva.

-Podľa nariadenia sa na predaj potravín z klonovaných zvierat (ale nie z ich potomstva) vyžaduje špeciálne povolenie. Zatiaľ nebola podaná ani jedna žiadosť o takéto povolenie.

Európania nechcú mäso z klonov

-63% európskych občanov v prieskume uviedlo, že je veľmi nepravdepodobné, aby si kúpili potraviny pochádzajúce z klonovaných zvierat. Nemajú k nim dôveru.

-61% z nich zároveň vyhlásilo, že klonovanie zvierat je nemorálne.

(šm, ja), lus jeden deň 4.4.2011

Prečo dnes nie ste v práci

Päťdňový pracovný týždeň a voľná sobota neboli vždy samozrejmosťou

Oddychutejší ľudia sú spokojnejší, a teda aj produktívnejší. Minister práce Jozef Mihal chce preto voľné dni pri niektorých sviatkoch presunúť na pondelok alebo piatok. Zamestnanci by tak mali viac predĺžených víkendov, ktoré sú na relax lepšie ako rozkúskované voľná. Ak by návrh prešiel, dnešní šesťdesiatnici a sedemdesiatnici by mohli poznamenať, že dnešná generácia viac oddychuje, než pracuje. Pre nich bola kedysi každá sobota bežným pracovným dňom. Päťdňový pracovný týždeň u nás zaviedli až v septembri 1968, no aj oveľa neskôr boli pracovné soboty bežnou súčasťou socialistickej pracovnej morálky.

Posvätená bola sobota

Starozákonný Boh tvoril svet šesť dní, a siedmy deň oddychoval, čím dal všetkým návod, ako to treba robiť. Človeku hneď logicky zide na um, že oddychoval v nedeľu. Biblickým posledným dňom je však sobota. Napokon, v niektorých krajinách sa dodnes začína týždeň nedeľou. Boh v knihe Exodus prikazuje: „Siedmy deň je však sobota Pána, tvojho Boha. „Vtedy nebudeš konať nijakú prácu ani ty, ani tvoj syn alebo tvoja dcéra, ani tvoj sluha alebo tvoja slúžka, ani tvoj dobytok, ani cudzinec, ktorý býva v твоjich bránach. Lebo za šesť dní utvoril Pán nebo a zem, more a všetko, čo je v nich, siedmy deň však odpočíval. Preto Pán požehnal a zasvätil ho.“ Sobota má v Biblii výsadné postavenie na rozdiel od nedele, ktorá sa vôbec nespomína.

Konštantínova nedeľa

V roku 321 vyhlásil nedeľu za deň povinného oddychu Konštantín, prvý rímsky cisár, ktorý prijal kresťanskú vieru, ale dobre poznal aj svet pohanstva -veď pred konvertovaním sám pohanom bol. Práve pohania uctievali nedeľu ako deň, keď sa klaňali slnku (v angličtine sa nedeľa povie Sunday a v nemčine Sonntag). Konštantínov príkaz znel: „Nech počas ctihodného Dňa Slnka úrady a ľudia žijúci v mestách odpočívajú a nech sú všetky dielne a obchody zatvorené. Avšak na vidieku sa môžu hospodári ďalej zaoberať svojou obživou.“ Nedeľa je dňom, keď Kristus vstal z mŕtvych a takto môže byť interpretovaná aj zmena. Za týmto rozhodnutím stála aj snaha odlíšiť sa od židov, pre ktorých

je svätým dňom a prvým dňom týždňa sobota, faktom však zostáva, že mnohí ortodoxní kresťania dodnes považujú zmenu zasväteného dňa zo soboty na nedeľu za víťazstvo pohanov, pretože smrteľník si dovolil zmeniť Boží zákon. Sobotu dodnes ctia adventisti siedmeho dňa, ktorí sa striktnie pridávajú Písma.

Dvojdňový víkend

V ranom kapitalizme bolo úplne bežné, že sa pracovalo šesť dní v týždni desať až dvanásť hodín. V minulom storočí sa však situácia začala meniť a jedným z prejavov bolo aj skracovanie pracovného týždňa. Na tom, že pracovný týždeň sa zo šiestich dní skrátil na päť, majú veľkú zásluhu židia a adventisti (tí majú v Amerike väčšiu podporu ako u nás). Po prvýkrát sa v sobotu oficiálne nešlo do práce v továrni na spracovanie bavlny v Novom Anglicku. Onedlho, v roku 1926, prestali v sobotu chodiť do práce aj zamestnanci automobilky Ford. V 30. rokoch bolo zavádzanie päťdňového pracovného týždňa súčasťou Rooseveltovoho ekonomického programu Nový údel. Po Amerike nasledovala Európa.

Každá druhá bola pracovná

Päťdňový pracovný týždeň u nás je dieťaťom politického oteplenia 60. rokov. Bol to dlhodobý proces, pretože náhly prechod by ekonomika neunesla. Myšlienka spočiatku narazila na tvrdý odpor konzervatívcov. Bruno Köhler, tajomník Ústredného výboru KSC napríklad vyhlásil, že mať dva dni voľna je „zburžoáznenie“. „Od roku 1964 bola každá štvrtá sobota voľná a potom od roku 1966 každá druhá sobota,“ spomína na zavádzanie novinky nestor českej makroekonómie Miloš Pick. Zdôrazňuje, že „päťdenný pracovný týždeň bol u nás zavádzaný súbežne s poprednými pelotónmi západnej Európy. U nás, v čase normalizačného temna, bolo úspechom, že ani normalizátorom sa nepodarilo päťdňový pracovný týždeň zrušiť a ten zostáva jedinou reformou 60. rokov, ktorá nebola potlačená.“

Maďari závideli

Všetky prevádzky prešli na nový systém v septembri 1968. „Keď sme išli na dovolenku na Balaton, Maďari nám závideli, počúvali to ako rozprávku,“ spomína spisovateľ a publicista Kornel Földvári. „Nemôžem však

povedať, že by nás sobotňajšia práca alebo predtým škola nejako zvlášť deprimovali. Brali sme to ako fakt. Voľné soboty som dokonca vnímal ako narušenie pracovných návykov,“ hovorí Földvári, ktorý v tom čase pracoval ako redaktor Kultúrneho života. „Boli sme zvyknutí, že každý deň pošleme do tlačiarne nejaké penzum textov a tak sme chodili do práce v sobotu aj naďalej. Pracovali sme len do dvanástej a to som mal vždy najlepší pocit. Keď prišli voľné soboty, nikdy som v piatok po robote taký dobrý pocit ako v tú sobotu napoludnie - že mám pred sebou jeden a pol dňa ničnerobenia, keď môžem ako správny knihomol' ležať na gauči a čítať - už nemal.“ Ani po ustanovení päťdňového pracovného týždňa sa ľudia pracovných sobôt nezabavili. Až do 80. rokov sa v sobotu nadrábali štátne sviatky, ktoré vychádzali na pracovné dni. „Subotníci“ boli známe aj v Sovietskom zväze, Maďarsku a v Poľsku. U našich severných susedov začali s redukciami pracovných sobôt až v roku 1972 a na päťdňový pracovný týždeň nabehli v roku 1980. Toto oneskorenie bolo jedným z dôvodov nespokojnosti, ktoré vyvrcholilo vznikom hnutia Solidarita. V 90. rokoch boli už sobotňajšie „šichty“ iba spomienkou a dnes si prácou cez víkend ničia zdravie iba dobrovoľníci a tí, ktorých zamestnanie nepustí. Psychologička Diana Jansová však varuje: „Pri nadmernej záťaži vystavujeme náš organizmus a psychiku stresu, ktorý môže byť z dlhodobiejšieho hľadiska škodlivý - môže viesť k poruchám spánku, únave, dekoncentracii, agresívnemu správaniu či narušeniu vzťahov s okolím. Preto sú na regeneráciu síl dôležité krátke prestávky počas pracovného procesu a tak isto dlhší oddych počas predĺžených víkendov a dovolenkového obdobia,“ hovorí. **Marian Jaslovský, SME 2.4.2011**

Fakty

- V roku 1963 boli ešte všetky soboty pracovné. Voľných nediel' bolo 52, teda pracovať sa muselo 313 dní.

- Pre porovnanie: v tomto roku máme 97 voľných sobôt a nediel' a pracujeme 268 dní.

- Dnešní šesťdesiatnici a sedemdesiatnici pracovali teda asi o 45 dní v roku viac ako my. Štátne sviatky a čerpanie dovolení do úvahy neberieme.

Vzdat' sa viery alebo orientácie?

Ak chcú byť homosexuáli dobrými katolíckymi, musia sa zdržať hriješneho konania, teda žiť v celibáte

Sú témy, v ktorých katolícka cirkev nepripúšťa kompromisy. Striktný názor má aj na homosexualitu a homosexuálne správanie. Dilemy takto orientovaných ľudí potom bývajú mučivé vďaka snahe nájsť odpoveď na otázku - ako byť dobrým kresťanom a zároveň nepoprieť svoje túžby či cítenie. Kým v Písme možno nájsť množstvo vyjadrení, ktoré cirkev interpretuje v neprospech homosexuálov a ich konania, mnohí z nich, ktorí sa venujú štúdiu Písma, to odmietajú so slovami, že ide o účelové tvrdenia, ktoré s pravdou nemajú nič spoločné. Cirkev svoj postoj deklarovala cez komisiu pre otázky bioetiky KBS v roku 1999. Vyjadruje porozumenie voči homosexuálne orientovaným ľuďom v pastoračii, ale odmieta samotné homosexuálne úkony. „V prípade homosexuality ide o dôsledok istých nepriaznivých príčin alebo životných okolností, či už zavinených, alebo nezavinených. Homosexualita sa nechápe ako Boží úmysel s človekom v pláne stvorenia. Z tohto dôvodu nemožno ani partnerské vzťahy medzi homosexuálnymi jednotlivcami uznať za rovnocenné alebo porovnateľné s manželským zväzkom medzi mužom a ženou.“

Súciť a jemnosť

Podľa katechizmu katolíckej cirkvi „tradícia, opierajúc sa o Sväté písmo, ktoré predstavuje homosexuálne vzťahy ako veľmi závažnú zvrátenosť, vždy hlásala, že homosexuálne úkony sú svojou vnútornou povahou nezriadené. Sú proti prirodzenému zákonu.“ Preto ich vraj v nijakom prípade nemožno schvaľovať. Katechizmus ďalej tvrdí, že homosexuálov treba prijímať „s úctou, súcitom a jemnosťou a vyhýbať sa akémukoľvek náznaku nespravodlivej diskriminácie voči nim“. Podstatná je však nasledovná časť: „Homosexuálne osoby sú povolané k čistote. Cnosťami ovládania sa, ktoré vychovávajú k vnútornej slobode, niekedy aj pomocou nezištného priateľstva, modlitbou a pomocou sviatostnej milosti sa môžu a majú postupne a rozhodne približovať ku kresťanskej dokonalosti.“ Táto formulácia gayom a lesbičkám oznamuje, že ak chcú byť dobrými katolíckymi, musia sa vzdať homosexuálneho správania,

teda si zvoliť celibát. Katolícky kňaz Marek Vadrna to vysvetľuje tým, že „cirkev má dôležitú zásadu - odsudzuje hriech, ale nie hriešnika. Toho Boh miluje, neschvaľuje však jeho činnosť. To sa týka aj homosexuality.“

Len tri možnosti

Katolíck a zároveň gay Tomáš Backstuber vysvetľuje, že pri konfrontácii homosexuality s vierou a vyrovnávaní sa s problémom to majú jednoduchšie tí, čo žijú v Bratislave. Raz mesačne sa tam uskutočňujú stretnutia veriacich homosexuálov, ktorí hľadajú odpovede. „Inde to je horšie, prakticky sa niet na koho obrátiť. S cirkvami sa o tom komunikuje len ťažko a obmedzene.“ Podľa Backstubera majú veriaci homosexuáli tri základné možnosti - „buď akceptujú tvrdé pravidlá cirkvi a žijú v celibáte, alebo sa nechajú liečiť, čo neodobrí žiadny rozumný psychológ, respektíve s cirkvou, a dosť často aj s vierou seknú. Vždy sa teda musia niečoho vzdať.“

Seminár ako únik

Romana Schlesinger, výkonná riaditeľka a hovorkyňa Dúhového Pridu dodáva, že osobne nepozná nikoho z komunity, kto by si vybral práve doživotný celibát. „Žiť bez lásky sa nedá.“ Nebol by potom pre niektorých veriacich gayov riešením trebárs vstup do seminára a teda kňazské povolanie, v ktorom sa celibát považuje za normu? Odpoveď dáva rozsiahla inštrukcia Kongregácie pre katolícku výchovu, ktorú schválil pápež Benedikt XVI. v auguste 2005. Píše sa v nej, že „cirkev, hoci hlboko rešpektuje dotyčné osoby, nemôže pripustiť do seminára a na vysviacky tých, ktorí praktizujú homosexualitu, prejavujú hlboko zakorenené homosexuálne sklony alebo podporujú takzvanú homosexuálnu kultúru.“ Na inom mieste dokumentu sa vyzdvihuje zodpovednosť samotného záujemcu: „Bolo by veľmi nečestné, keby kandidát zatajoval svoju homosexualitu, aby bol napriek všetkému pripustený na vysviacku.“ Július Kolenič, líder iniciatívy Inakosť tvrdí, že vie o viacerých gayoch v seminároch. „Nejde o nič výnimočné.“ Dodáva, že hoci niektorí sociológovia dnes hovoria o siedmich percentách homosexuálnej menšiny v populácii, nie je možné určiť, koľkí z nich sú veriaci. „Isté však je, že väčšina z nich neakceptuje nezmyselné požiadavky cirkvi.“

Nevidia dôvod nechať sa do nich tlačiť.“ Šéf Inakosti tiež pozná množstvo veriacich homosexuálov, ktorí chodia do kostola, pričom fakt, že žijú s partnerom rovnakého pohlavia, nepovažujú za niečo, čo odporuje katolíckemu učeniu. „Jednoducho majú iný výklad než ten, ktorý ponúka súčasné vedenie cirkvi.“ Potvrdzuje to aj Backstuber. Sám hľadal odpoveď na to, ako zosúladiť vieru a homosexualitu. „Počítavo som študoval Písmo, obával som sa totiž, že si všetko budem vysvetľovať tak, aby mi to vyhovovalo. Dnes si trúfam povedať, že o otázke Biblie a homosexuality viem viac než bežný veriaci heterosexuál. Podľa mňa sa v nej homosexualita ani jej praktizovanie za zvrátenosť nepovažuje. Tvrdí to len jedna z mnohých interpretácií a tá nemusí byť správna.“

Ignorácia alebo urážky

Možnosť, kde môžu kresťanskí gayovia a lesbičky hľadať pomoc, je málo. Hoci medzi povinnosť duchovných patrí aj starostlivosť o túto komunitu, v praxi systémovo zlyháva. Priznali to viacerí oslovení kňazi, súhlasí aj Backstuber. „Kňazi túto tému buď ignorujú, alebo, a to je ešte horšie, vyjadrujú sa spôsobom, ktorý nás stavia do pozície zvrhlíkov, morálne skazených ľudí a rozvracačov tradičných rodín. To však nie je pastoračia, ale ubližovanie.“ Podľa Backstubera je „prakticky nemožné, aby kňaz v rámci kázne, na blogu, respektíve kdekoľvek verejne povedal, že homosexuál je normálny človek ako každý iný, bez toho, aby k tomu jedným dychom nedodal, že Písmo hovorí o hriechu a že musíme dodržiavať čistotu, teda celibát.“ Za problém tiež považuje, že kým v kresťanskom spoločenstve nemožno homosexuáli otvorene hovoriť o svojej orientácii, v komunite gayov a lesbičiek zase nemôžu hovoriť o viere. „Tí, čo sa nechcú vzdať ani viery, ani partnera, to potom nemajú ľahké,“ dodáva Backstuber.

Valentín a Rieky

Nejaké riešenia však existujú. Komu vyhovuje oficiálna náuka cirkvi, môže využiť napríklad linku Valentín, ktorá je iniciatívou gréckokatolíckej cirkvi vo farnosti Košice - Staré Mesto. Jeden z jej zakladateľov, kňaz Marko Rozkoš v rozhovore pre Katolícke noviny uviedol, že ide

pokračovanie na str. 4

Záchrana a obnova kultúrneho dedičstva

Historicky najväčšia injekcia, tak opísal minister kultúry Daniel Krajcer investíciu na záchranu obnovu pamiatok na Slovensku. Je to jedna z troch priorit rezortu pod jeho vedením. Do roku 2014 by malo ísť na záchranu kultúrneho dedičstva viac ako 144 miliónov eur.“

Redaktorka STV: „Štátny rozpočet a štrukturálne fondy, to sú dva zdroje finančných prostriedkov na obnovu a záchranu kultúrneho dedičstva. Veľká časť financií by mala prísť z cestovného ruchu.“

Daniel Krajcer (SaS), minister kultúry SR: „V tomto prípade hovoríme o objeme 10 – 15 miliónov eur, ktorý by mohol smerovať so súkromného sektora, samozrejme s podmienkou, že by išlo o objekty národných kultúrnych pamiatok.“

Redaktorka STV: „Nórske fondy sú určené aj pre sakrálné pamiatky.

Cirkev totiž v tomto prípade nemá takmer žiadnu podporu zo štrukturálnych fondov a obmedzené sú aj štátne zdroje. Medzi prioritami je aj torzálna hradná architektúra. Ministerstvo už komunikuje so združením Zachráňme hrady.“

Daniel Krajcer (SaS), minister kultúry SR: „To sú naozaj ľudia, ktorí v rámci svojho času, svojich kapacít, svojich finančných zdrojov roky naozaj pracujú na týchto hradoch, častokrát úplne s minimálnymi finančnými prostriedkami naozaj dosahujú úžasné veci. My im chceme jednoducho pomôcť.“

Redaktorka STV: „Tento rok preto štartujú dva pilotné projekty, kde do úvahy prichádzajú dva objekty, Šarišský hrad a Uhrovec. Okrem nehnuteľností pôjde aj o hnutelné kultúrne dedičstvo.“

N. Lenárdová, STV 1, 4.4.2011

Pramene nenávisti

Pálenie Koránu bol vypočítavý a zbabelý čin kresťanských fanatikov. Pre moslimských fanatikov však bol len zámenkou a nie príčinou ich nenávisti.

Nevieme, či pastor, čo pred dvomi týždňami spálil Korán, je naozaj tak fanaticky presvedčený o správnosti svojho činu, že považoval za vedľajšie, koľko nevinných ľudí aj jeho pričinením zomrie. Alebo či šlo z jeho strany len o spôsob, ako upozorniť na svoju nie príliš úspešnú misijnú činnosť. A to, koľkým pomôže do hrobu, mu pripadalo vedľajšie z čisto pragmatických a možno aj finančných dôvodov, pretože sa takáto misijná činnosť často prelína s činnosťou zárobkovou. Jeho súdruh a potenciálny palič Koránu pastor Terry Jones má síce pravdu, že „ak ma bude môj sused urážať, nedáva mi to právo vtrhnúť do jeho domu a zabiť ho“. Vôbec ho to však neospravedľuje, lebo ak viete, akých máte susedov, viete aj to, aké môže mať váš čin následky. A rovnako dobre viete aj to, že tieto následky neponesiete v prvom rade vy v relatívne bezpečných Spojených štátoch, kde sú úrady povinné akéhokoľvek grázla a hlupáka chrániť pred útokmi rovnakých fanatikov z druhej strany.

Odskáču si to iní ľudia ďaleko od vás, a preto je takýto čin nielen nezodpovedný, ale aj zbabelý. Pálenie Koránu nie je totožné s legitímnou kritikou náboženstva, cirkví, akejkolvek authority i práva robiť si z nich posmech, ktoré sú rovnakou (tvrdó vybojovanou) súčasťou európskej tradície, ako náboženská tolerancia a sekulárny štát neuprednostňujúci žiadnu vieru na úkor inej. Ničenie symbolu, ako to urobil americký pastor, je vypočítavý exhibicionizmus, ventilovanie chorobnej nenávisti či oboje. To je však len jedna stránka mince. Nerobme si ilúzie, že by moslimskí kazatelia, a dav, ktorý na ich podnecovanie teraz na rôznych miestach zabíja kresťanov a cudzincov, boli bez pálenia Koránu mierumilovní, tolerantní dobráci bez štipky nenávisti proti všetkým inovercom. Nebyť tejto provokácie, našli by si raz za čas inú zámenku, ako ventilovať svoju vražednú intoleranciu. Pálenie Koránu je príležitosť, ale nie príčina. Rovnako ako nie je napriek chybám Západu hlavnou príčinou obrovskej frustrácie nahromadenej v moslimskom svete vojna v Iraku a Afganistane alebo palestínska otázka. Hlavnou príčinou tejto frustrácie je zaostávanie moslimských krajín, ich neschopnosť vyrovnáť sa s potrebami moderny, vybudovať fungujúce, udržateľné ekonomiky.

dokončenie zo str. 3

o fonnu „pastoračnej starostlivosti o ľudí s homosexuálnymi sklonmi, ktorá vychádza z katolíckej náuky o človeku a dnešných poznatkoch psychológie.“ Linka spolupracuje s občianskym združením Rieky v Bratislave, ktoré má rovnaké zameranie. Nevýhodou oboch projektov je absencia telefonického kontaktu, vyžaduje sa poštová respektíve e-mailová komunikácia. Tomáš Backstuber na aktivity linky Valentín a OZ Rieky reaguje zmierlivo, hoci ich návrhy mu nevyhovujú. Sám bol súčasťou liberálnejšieho projektu Medzipriestor, kde sa stretávalo asi tridsať homosexuálov. Vznikol ako reakcia na to, že tie konzervatívne im neposkytovali dostatočné odpovede. Medzipriestor už neexistuje, viac ako desiatka veriacich homosexuálov sa však raz mesačne stretáva dodnes. „Stretko je otvorené každému kresťanovi gayovi a kresťanke lesbičke bez ohľadu na to, či chce žiť v celibáte, alebo s partnerom,“ dodáva Backstuber. Podľa neho majú svoje nespochybniteľné miesto aj linka Valentín a OZ Rieky. „Hoci sa držia prísnej oficiálnej náuky, môžu sa stať prvým mostíkom medzi veriacim gayom alebo lesbičkou a cirkvou. Nemožno im uprieť snahu pomôcť, snažia sa, aby homosexuál neostal duchovne sám. Mne nevyhovovali, ale dokážem veriť, že inému pomôžu.“

Karol Sudor, SME 2.4.2011

Cirkev má dôležitú zásadu -odsudzuje hriech, ale nie hriešnika. To sa týka aj homosexuality. Marek Vadrna, katolícky kňaz

nať sa s potrebami moderny, vybudovať fungujúce, udržateľné ekonomiky. A táto neschopnosť pramení vo veľkej miere práve v tom, že sa islam nedokázal reformovať a svojim vplyvom príliš škrtí tamojšie spoločnosti. Svoj hlavný problém si musí moslimský svet vyriešiť sám, a je isté, že to ešte potrvá dlho a bude to veľmi bolieť. Dovtedy nie je nič pokryteckejšie, než keď na zatknutie amerických pastorov vyzývajú vlády islamských krajín, ktoré nedokážu či ani nechcú zabrániť tomu, aby ich domáci fanatici neničili len kresťanské symboly, ale čoraz častejšie prenasledovali a vraždili aj ich nositeľov.

Peter Morvay, SME 5.4.2011

Hrady opraviva nezamestnaní

Jozef Mihál zatiaľ nezamestnaných nerozhýbal, teraz to skúsi Daniel Krajcer

Nezamestnaní prácu od obecných úradov odmietajú. Lukratívnejšie sú pre nich sociálne dávky.

Minister kultúry Daniel Krajcer (SaS) chce, aby ľudia bez práce opravovali schátrané hrady. Podobný projekt, ktorý počítal s nasadením dlhodobo nezamestnaných na boj proti povodňam, zlyháva. Starostovia upozorňujú, že nezamestnaným sa viac oplatí ostať doma a brať sociálne dávky. „Ani jeden občan sa nezapojil do budovania protipovodňových opatrení. Odmietli s tým, že by prišli o sociálne dávky, a tak sa im to neoplatí,“ sťažuje sa Ján Tešlár, starosta Závadky nad Hronom v okrese Brezno. Každý piaty dedinčan je bez roboty. „Kto by sa rozhodol prísť a robiť, za mesiac by zarobil okolo tristo eur.“ Hoci projekt čistenia potokov zatiaľ veľmi nezabera, Mihálov stranícky kolega Krajcer chystá ďalší. Včera ohlásil, že ľudí bez práce zapojí do obnovy hradných ruín. Už o mesiac majú začať opravovať Šarišský hrad. „Uvažujeme ešte o Uhrovci,“ dodal minister.

Výber ešte spresnia

Ako budú nezamestnaných vyberať, Krajcer neprezradil. Podľa generálneho riaditeľa sekcie kultúrneho dedičstva rezortu kultúry Branislava Rezníka výber má mať na starosti ústredie práce. Ministerstvo kultúry podľa neho odsúhlasilo „rádovo desiatky tisíc eur“ na workshopy. „Tam nezamestnaní získajú zručnosti, ako kompetentne opravovať hrady.“ Aj skúsenosti Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny zatiaľ ukazujú, že zohnať nezamestnaných nie je ľahké. Z celoštátnych údajov vyplýva, že tých, čo by čistili korytá riek či rúbali drevíny v ich okolí, sa nedarí zohnať. Od septembra do konca februára ústredie uzavrelo s obcami 149 dohôd, vďaka ktorým sa vytvorilo 835 pracovných miest. „Ku koncu februára bolo umiestnených 212 dlhodobo nezamestnaných občanov,“ napísal Peter Zeman z ústredia. Projekt vymyslelo ministerstvo práce na čele s Jozefom Mihálom (SaS) vlani, keď Slovensko zasiahli historicky najväčšie povodne. Škody sa vyšplhali na rekordných vyše 700 miliónov eur. Starostka Brusna v Banskobystrickom okrese Viera Krakovská hovorí, že ľudia, ktorí sú dlhšie

Trnava sa pripravuje na Noc kostolov

Noc kostolov v Trnave má otvoriť chrámy svetskej verejnosti. „Hoci budú kostoly otvorené v noci až 27. mája, organizátor dokončujú prípravy a farnosti už majú pripravený program, ktorým chcú oslovit' návštevníkov. Pôjde o koncerty rôznych žánrov, divadelné predstavenie, diskusie, či pracovné dielne. Farnosti sprístupnia aj miesta, kde sa človek bežne nedostane, ako napríklad veže a hrobky. Informuje Kristína Strapcová:

„Do projektu Trnavskej arcidiecézy Noc kostolov sa prihlásilo viac ako 80 chrámov. To znamená, že všetky z nich budú otvorené pre kohokoľvek a pripraví program, ktorý by mohol zaujať aj ľudí, čo nikdy v kostole neboli.“

Margita Vanovčanová, hovorkyňa Trnavskej arcidiecézy: „Do projektu Noc kostolov sa zapojili naozaj všetky dekanáty Trnavskej arcidiecézy. Nájde sa tu zapojené kostoly v okrese Dunajská Streda, to je 5 kostolov, v Galante ďalších 5, v Hlohovci, v Hurbanove, v Komárne, Nové Mesto nad Váhom, Smolenice, Šaľa, no a samozrejme mesto Trnava a okolie Trnavy.“

Redaktorka: „V Trnave sa zapojilo 11 kostolov. V každom z nich je pripravená iná tematika. Katedrála svätého Jána Krstiteľa sa zamerala na umenie. Pripravený je napríklad džezový koncert a diskusia s umelcom.“

Karol Jakubčík, dekanátny koordinátor: „V bazilike by to bolo skôr

do takej klasickej hudby, ako opera, gregorián, organový koncert s tým, že možnosť si vyjsť na vežu, pozrieť sa do krypty, do karneru.“

Redaktorka: „Na sídlisku Kopánka zamerali program v kostoloch na mládež, na Tulipáne na rodinu.“

Karol Jakubčík, dekanátny koordinátor: „U jezuitov by chcel byť okrem hry pre deti v podzemí aj program, budú tam dvaja misionári, ktorí budú hovoriť o svojich skúsenostiach.“

Redaktorka: „Z dedín okolo Trnavy sa prihlásilo 13 kostolov. Program bude pravdepodobne jednoduchší ako v mestách, ale farnosti ním chcú priťahovať ľudí aj z iných dedín. Zostávajú si ho sami a preto bude program všade jedinečný.“

Margita Vanovčanová, hovorkyňa Trnavskej arcidiecézy: „Funguje to tak, že v každej farnosti je vytvorený farský tím, ktorý zodpovedá za tvorbu tohto programu. My im do toho nezasahujeme. Je to naozaj na nich, na tom aké spoločenstvo si oni vytvorí, ako budú chcieť oni priblížiť všetky tie ciele a tézy Noci kostolov.“

Redaktorka: „Otvorené nebudú len katolícke kostoly. Keďže je projekt ekumenický, zapoja sa aj iné chrámy a modlitebne. V trnavskom dekanáte je to reformovaná kresťanská cirkev, evanjelici, cirkev bratská a apoštolská cirkev. Pripoja sa aj kostoly v Nitre.“

Rádio Regina, 4.4.2011

doma, stratia pracovné návyky. „Zo znamu nezamestnaných som ani nedokázala vybrať jedného zodpovedného, ktorý by bol akože vedúci a dozeral na ostatných.“ V obci je 80-percentná nezamestnanosť. Krajcerov projekt má byť spolufinancovaný z Európskeho sociálneho fondu. Rezník ani ústredie práce včera nezverejnili, koľko peňazí si projekt dokopy vyžiada.

Pomoc aj cirkvi

Minister kultúry včera prisľúbil pomoc aj cirkvi, ktorá vlastní viac kultúrnych pamiatok. Tie často chátrajú, pretože cirkev nemá peniaze na ich opravu. Cirkev, ktorá nemôže čerpať eurofondy, by mala podľa ministra získať peniaze z Nórskeho finančného mechanizmu. Celkovo z neho môže Slovensko získať takmer 11,5 milióna eur v rokoch 2012 až 2014. „Sak-

rálne pamiatky budú podporované aj prostredníctvom dotačného systému ministerstva kultúry,“ uviedol šéf rezortu. Štát podľa Krajcera poskytne do konca volebného obdobia na záchranu a obnovu kultúrneho dedičstva 144 miliónov eur.

Mária Mihaliková
SME, 5.4.2011

Hrad Uhrovec

- neskororománsky hrad vznikol v rokoch 1251 až 1293,
- jedným z majiteľov bol Matúš Čák,
- rod Žayovcov hrad nechal spustnúť
Šarišský hrad
- prvýkrát sa spomína pod menom Sarius v roku 1245,
- nový kamenný hrad postavili po vpáde Tatárov,
- po roku 1660 bola časť hradu zničená, odvtedy upadal

Neistý osud kostola

Osud kostolíka v popradskej mestskej časti Kvetnica je neistý. Rímskokatolícku cirkev prekvapilo, ako sa nečakane dostal do rúk istej neziskovej organizácie. Popradský dekan sa obáva, že by kostolík mohol v budúcnosti slúžiť inému účelu ako doteraz. Ľudia sa ale boja ešte horšieho. Niektorí si myslia, že kostolík môže zaniknúť úplne. V lokalite, kde stojí, totiž plánujú stavať rodinné domy.

Redaktor: „Kvetnica je jednou z mála oddychových lokalít na území Popradu. Kedysi tu bola vychýrená liečebňa, dnes už nefunguje. Ľudia, ktorí tu žijú trvale, tvrdia, že sa tu býva ako v raji.“

Obyvatelia Popradu – Kvetnice: „Je tu kľud, čerstvý vzduch.“

Redaktor: „Práve obyvatelia Kvetnice nás upozornili, že sa tu dejú podľa nich zvláštne veci. Začalo sa to vraj tým, že miestny kostolík kedysi patriaci liečebni zmenil majiteľa. Nezískala ho však cirkev, ale nezisková organizácia, ktorá v Kvetnici prevádzkuje domov dôchodcov. Cirkev si kostolík musela prenajať.“

Anton Oparty, dekan popradskej farnosti: „Zveľaďujeme cudzí majetok, lebo sa o to v plnosti staráme. Čo sa týka opráv, čo sa týka údržby, jednoducho všetko.“

Redaktor: „Neziskovka nechce cirkvi kostolík predať. Jej šéfka tvrdí, je dobré, ak ho vlastníme. Skôr získame bankový úver.“

(Začiatok archívneho záznamu z 30. 11. 2010)

Adela Dovalovská, riaditeľka Seniorpark, n. o.: „Pokiaľ nezis-

kovka vlastne má v majetku nejakú tú nehnuteľnosť alebo pozemok, tak je pre tie banky a inštitúcie trošku lepším partnerom ako keď nemá nič.“

(Koniec archívneho záznamu z 30. 11. 2010)

Redaktor: „Cirkev s majiteľmi kostolíka stále rokuje a verí, že ho aj získa. Najnovšie sa však obyvatelia Kvetnice dozvedeli ďalšiu správu. V bezprostrednej blízkosti kostolíka má vyrásť 22 rodinných domov. Ľudia sa boja, že majitelia kostolíka obetujú výstavbe.“

Obyvatelia Popradu – Kvetnice: „To je smutné. Už je kostolík predaný, že by bol vo vlastníctve, však to patrí cirkvi.“

Obyvatelia Popradu – Kvetnice: „My tu Kvetničania, my, ktorí tu bývame, my sme ho dali vlastne do poriadku.“

Obyvatelia Popradu – Kvetnice: „Kostolík je kostolík. Tomu slúži.“

Redaktor: „Riaditeľka neziskovky, ktorá kostolík vlastní, už s nami komunikovať odmieta. Napokon sa však všetko môže skončiť dobre. V Poprade sa totiž sformovala neformálna skupina, ktorá proti výstavbe v Kvetnici bojuje.“

Rastislav Mačura, občiansky aktivista: „V súčasne platnom územnom pláne je to uvedené ako miesto pre rekreáciu a mestský park.“

Redaktor: „Viac sa možno dozvieme 18. apríla. Vtedy totiž tému neželanej výstavby otvorila popradskom mestskom zastupiteľstve.

Jozef Slivenský
TA3, 4.4.2011

Aj Slovensko do Ríma

Významná udalosť v živote Rímskokatolíckej cirkvi, blahorečenie pápeža Jána Pavla II., sa uskutoční v nedeľu 1. mája 2011 na Námestí sv. Petra v Ríme. Zatiaľ sa na podujatie zaregistrovalo vyše 300 000 pútnikov z mnohých krajín. Na slávnosti blahorečenia, ktorej bude predsedať hlava Rímskokatolíckej cirkvi Benedikt XVI., sa zúčastní aj predseda Konferencie biskupov Slovenska, bratislavský arcibiskup Mons. Stanislav Zvolenský a ďalší

biskupi. Slovenskú republiku bude podľa slov hovorcu KBS Jána Kováčika zastupovať štátna delegácia na čele s prezidentom republiky Ivanom Gašparovičom, v ktorej budú zastúpení predstavitelia Národnej rady SR a vlády SR. Okrem biskupov budú na tejto vzácnej udalosti prítomní aj početní kňazi a veriaci z jednotlivých farností na Slovensku, ktoré cestu do Ríma organizujú.

JÁN FELIX
Šport 7.4.2011

„Ústav pre sekty“ skončil

Minister kultúry Daniel Krajcer zrušil Ústav pre vzťahy štátu a cirkvi. Inštitúciu, ktorá okrem iného monitorovala aj náboženské sekty. Zdôvodňuje to šetrením. Niektorí odborníci sa však teraz obávajú nárastu činnosti siekt.

Ústav pre vzťahy štátu a cirkvi vznikol v roku 1997. Pracovali v ňom odborníci na cirkevnú problematiku. Ústav napríklad pred dvoma rokmi upozornil ministerstvo školstva na takzvanú rodovú školu a prienik jej sektárskych vyučovacích metód na Slovensku.

Minister Krajcer sa však rozhodol ústav zrušiť: „Žiadna zásadná ujma sa týmto rozhodnutím nedeje. Je to príklad efektívneho nakladania s verejnými financiami.“

Redaktor: „Štát tak ročne ušetrí vyše 130 tisíc eur, o prácu prišli štyria zamestnanci ústavu. Tí nechceli o záležitosti hovoriť. Nešťatné organizácie, ktoré bojujú proti sektám, sú však pobúrené.“

Ivana Škodová, Centrum prevencie v oblasti siekt: „Pre mňa je to úplne šokujúca informácia. Ústav má absolútne nezastupiteľnú úlohu v našej spoločnosti.“

Ondrej Garaj, Ekumenická spoločnosť pre štúdium siekt: „Ľudia, ktorí budú poškodení činnosťou nejakou náboženskej skupiny nebudú mať možnosť obrátiť sa na štátny orgán so žiadosťou o pomoc, radu.“

Redaktor: „Podľa exministra kultúry je zrušenie ústavu problémové aj z hľadiska hľadania nových spôsobov financovania cirkvi štátom. Aj to totiž bola agenda ústavu. Štát sa jeho zrušením vraj zbytočne zbavil odborníkov na cirkevnú problematiku, ktorých nedokáže nahradiť.“

Marek Maďarič (Smer-SD), exminister kultúry: „Považujem takéto rozhodnutie zatiaľ predčasné a skôr škodlivé ako prospešné.“

Daniel Krajcer (SaS), minister kultúry: „Ono je to smiešne predsa, aby takéto niečo stálo na štyroch ľuďoch a trošku umelo vytvorenou ústave, to si povedzme na rovinu. Všetky tieto témy a agendu preberá, lebo už sčasti to aj tak riešil, ale všetko to ostatné preberá náš cirkevný odbor.“

Ústav pre vzťahy štátu a cirkvi definitívne svoju činnosť ukončí k 30. júnu tohto roka. **Rado Igaz**
Markíza, 5.4.2011

Benedikt XVI: „Násilie a nenávisť sú vždy porážkou...“

Pápež Benedikt XVI. vyzval včera na ukončenie bojov v Líbyi a Pobreží Slonoviny s tým, že sa modlí za obeť a vyjadruje sústrasť všetkým trpiacim. „Násilie a nenávisť sú vždy porážkou“, povedal Benedikt XVI. na verejnej audiencii, na ktorej tiež nabádal na proces obnovenia pokoja a poriadku, ako aj dialóg v krajinách sužovaných konfliktom. Pápež okrem toho informoval, že jeho osobitnému vyslancovi kardinálovi Petrovi Kodwovi Turksonovi, ktorého poslal do Pobrežia Slonoviny, aby apeloval na mierové riešenie konfliktu, nepovolili vstup do západoafrickej krajiny. Líbyjskí povstanci v utorok skritizovali Severoatlantickú alianciu za to, že ich jej bojové jednotky údajne nedostatočne chránia. Podľa rebelov aliancia nie je schopná naplniť mandát Organizácie Spojených národov na ochranu civilistov, predovšetkým pokiaľ ide o mesto Misráta.

**JÁN FELIX
Šport 7.4.2011**

Slovensko zlyháva v prístupe k antikoncepcii

Slovensko podľa aktivistov zlyháva v zabezpečovaní prístupu k antikoncepcijným prostriedkom. Upozornili na to v správe mimovládne organizácie, Možnosť voľby, Občan, demokracia a zodpovednosť a Centrum pre reprodukčné práva v New Yorku. Podieľala sa na nej aj regionálna manažérka a právna poradkyňa pre Európu v Centre pre reprodukčné práva v New Yorku Christina Zampas. Podľa Šarloty Pufflerovej z občianskeho združenia Občan, demokracia a zodpovednosť by antikoncepcia mala byť hrazená zo zdravotného poistenia. „Vláda si neplní svoje záväzky, ktoré sa týkajú zabezpečenia finančne dostupnej antikoncepcie aj komplexných informácií o nej,“ upozorňuje právna poradkyňa pre Európu z Centra pre reprodukčné práva v New Yorku Adriana Lamačková. Ženy samy vnímajú sťažný prístup k antikoncepcii ako obmedzujúci. Fakt, že si za antikoncepciu musia platiť, vyznieva ešte naliehavejšie v kontexte toho, že v našej spoločnosti sú ženy tie, ktoré sú najviac ohrozené chudobou alebo aspoň zarábajú omnoho menej ako muži. Argument, že Slovensko na to momentálne nemá peniaze, podľa Pufflerovej neobstojí. Dôsledky nechcených tehotenstiev, náklady na interrupcie a starostlivosť o nechcené deti ešte nikto nevyčíslil, rovnako ako

neexistujú dôveryhodné čísla o užívaní antikoncepcie. „Prieskumy sa robili niekedy možno pred 20 rokmi a štát chce teraz povedať, že si to nemôžeme dovoliť alebo že sa to neoplatí. Opak môže byť pravdou,“ vraví Pufflerová. V Holandsku je antikoncepcia plne hrazená už od 70. rokov. Kým u nás ju podľa dostupných údajov užíva len 22,3% žien, v Holandsku je to 60%. Muži sa zas v istom veku rozhodnú pre sterilizáciu.

Slovensko má podľa Lamačkovej aj vážny problém so sexuálnou výchovou na školách. „Bud' vôbec neexistuje a keď aj existuje, tak je väčšinou minimálna, obmedzuje sa len na informácie o anatómii a o reprodukčných orgánoch,“ vraví Lamačková. Upozornila, že je to dôsledok vplyvu predstaviteľov katolíckej cirkvi, ktorá vplýva aj na politické rozhodovanie. „Akékoľvek snahy a aktivity, ktoré smerovali k zlepšeniu sexuálneho a reprodukčného zdravia a práv na Slovensku, zostali zastavené práve následkom zásahu ovplyvňovania zo strany oficiálnych predstaviteľov katolíckej cirkvi, hlavne KBS,“ tvrdí Lamačková. Podľa nej sa tento vplyv podpísal aj pod Národný program sexuálneho a reprodukčného zdravia, ktorý sa už niekoľko rokov stále iba pripravuje.

(irk), Pravda, 6.4.2011

Strana francúzskeho prezidenta Sarkozyho chce prijať 26 návrhov s cieľom jasne oddeliť náboženstvo od verejnej sféry

Posilniť sekularizáciu spoločnosti a prispôbiť prísne francúzske zákony o oddelení cirkvi od štátu v modernej dobe. To sú niektoré z téz, o ktorých diskutuje vládna strana prezidenta Nicolasa Sarkozyho. Strana chce prijať 26 návrhov s cieľom jasne oddeliť náboženstvo od verejnej sféry. Tie potom predloží na schválenie do parlamentu, kde má väčšinu. Pokračuje Anna Šipošová, redaktorka SRO: „Diskusia o sekularizácii Francúzska a postavenie islamu v krajine prichádza v čase, keď nadobúda platnosť Zákon o zákaze zahaľovania sa na verejných miestach. Členovia Sarkozyho strany kritizujú moslimov modliacich sa na verejnosti, či moslimky, ktoré sa odmietajú dať vyšetriť u lekárov mu-

žov. Minister vnútra Claude Guéant napr. vyhlásil, že vzhľadom na veľký počet moslimov v krajine sa Francúzi vo svojom štáte necítia doma.

Jean-Francois Copé, líder francúzskej vládnej strany: „Nie je predsa nič zlé na debate o sekularizme. Nie všetko, čo sa mohlo urobiť, sa aj urobilo a nie je ani všetko vyriešené. Sekularizmus bol a je vo Francúzsku veľká výzva, na jeho základoch stojí republika. Priatelia, toto je predsa debata o tom, aký život chceme pre naše deti.“

Redaktorka: „Francúzsko má najväčšiu moslimskú populáciu v Európe. Odhaduje sa, že na jeho území žije približne 5 mil. moslimov. Od roku 1905, keď boli prija-

té zákony o sekularizme, sa krajina výrazne zmenila a je teda potrebné meniť aj túto legislatívu. Argumentuje prezidentova vládna strana. Medzi návrhmi, o ktorých sa diskutovalo, figuruje okrem iných, zákaz nosenia náboženských symbolov alebo zákaz nosiť moslimské šatky pre moslimské matky, ktoré sprevádzajú deti na školských výletoch. Zvažuje sa aj zakázanie rodičom neposielať svoje deti na predmety, ako sú telesná výchova či biológia. Opozícia obviňuje Sarkozyho, že sa snaží získať voľičov krajnej pravice, ktorá je stále obľúbenejšia. Na jej čele totiž vystriedala Le Pena jeho dcéra, ktorá má umiernenější prejav a silnú podporu voľičov.“ **Rádio Slovensko, 6.4.2011**

Zrušenie Ústavu proti sektám pobúrilo občianske organizácie, aj opozíciu

Ministerstvo kultúry pod vedením Daniela Krajčera ruší Ústav pre vzťahy štátu a cirkví. Ten sa zaoberal posudzovaním napr. rodových škôl či rôznych siekt. Podľa hovorkyne ministerstva Evy Chudinovej však prejdú prakticky všetky kompetencie Ústavu práve na rezort: „Nikde v Európe neexistuje podobná štátna inštitúcia. Výskum vykonávajú spravidla univerzity alebo akademické inštitúcie či mimovládne organizácie prípadne si to cirkvi zabezpečujú samostatne. Poradensko-konzultačnú činnosť ohľadom sporných duchovných spoločenstiev zabezpečujú pedagogicko-psychologické poradne a organizácie tretieho sektora. Časť agendy tohto Ústavu kopirovala činnosť cirkevného odboru MK.“

Jana Belovičová, moderátorka Rádia VIVA: „Zrušenie Ústavu pobúrilo najmä občianske združenia, ktoré sa zaoberajú práve sektami. Podľa nich, Krajcer im týmto krokom otvoril dvere. Krok šéfa rezortu kultúry sa však nepáči ani opozičnému poslancovi za SMER-SD Dušanovi Čaplovičovi: „Minister kultúry nerozumie tejto problematike, ktorú práve tento Ústav zabezpečoval a v podstate dal facku kresťanským spoločenstvám, ktoré spolupracovali s týmto Ústavom, ktorý vytváral štátny pohľad na cirkevnú politiku v Slovenskej republike a pán minister kultúry Krajcer skutočne urobil krok, ktorý hraničí s hlúposťou.“ **Rádio VIVA, 7.4.2011**

Kostol svätého Štefana, pri obci Nová Kelča, bude po niekoľkých rokoch pravdepodobne opätovne prístupný širšej verejnosti

Barokovo-rokokový kostol svätého Štefana, situovaný neďaleko obce Nová Kelča v okrese Vranov nad Topľou, bude po niekoľkých rokoch pravdepodobne opätovne prístupný širšej verejnosti. Sprístupnenie kostolíka by mohlo pomôcť zvýšiť turistickú atraktivitu okolia priľahlej vodnej nádrže Domaša. Pokračuje Petra Hladká, redaktorka: „Pôvodný rímsko-katolícky chrám, postavený na sklonku 18. storočia, neslúži cirkevným účelom už takmer 20 rokov, keď si veriaci z Novej Kelče postavili v obci nový kostol. Barokovo-rokoková stavba s prvkami klasicizmu sa tak dostala v posledných rokoch mimo centra záujmu a postupne chátra. Istý čas bola zaplavená vodou z vodnej nádrže.“

Monika Bednárová, kantorka kostolíka: „Už sa dala tá hrádza aj to nové čerpadlo, ktoré čerpá tú vodu, to má na starosti Povodie Bodrogu a Hornádu. My sme svojim spôsobom sme dali prieduchy, aby to odsávalo vlhkosť, ale by bolo treba, aspoň zvonku že by to dajak vyzeralo, ako fasáda.“

Redaktorka: „Poloha kostolíka v tesnej blízkosti vodnej hladiny Domaše však dlhodobo priťahuje pozornosť turistov. Tí sa však za jeho brány

spravidla nedostanú. Kostol je totiž zamknutý. To by sa mohlo zmeniť už v priebehu leta.“

Lukáš Bičay, predseda občianskeho združenia Stefanus, ktoré sa snaží o záchranu tejto kultúrnej pamiatky: „V tejto letnej sezóne by sme chceli kostol opätovne sprístupniť turistom. Plán je realizovať projekt audiosprevodcu, ktorý by turistom ozrejnil históriu nielen tohto kostola, ale aj dedín zatopených pri výstavbe vodnej nádrže Domaša. Naším cieľom je aspoň počas letnej sezóny aby bol sprístupnený, aby sa tam konali či už nejaké koncerty, nejaké výstavy.“

Redaktorka: „Kostol svätého Štefana by aktivisti chceli aj zrekonštruovať. Chcú sa preto uchádzať o financie z eurofondov a rôzne granty. Ľuďom sa ich snaha pozdáva.“

Obyvatel' obce: „Je to fajn, ja s tým súhlasím. Prečo nie?“

Obyvatel'ka obce: „Myslím si, že tento kraj si to zaslúži a táto pamiatka taktiež.“

Obyvatel' obce: „Mat' kostolík je dobrá vec a na Domaši ešte lepšie. Mohla by sa zlepšiť návštevnosť, kultúrne prostredie, vyžitie.“

Rádio Regina, 7.4.2011

Po pedofilných škandáloch v Nemecku vystupujú katolíci z cirkví

V Nemecku hromadne vystupujú veriaci z katolíckej cirkvi. Vlni vzrástol tento počet o 40 %. Môžu za to pedofilné škandály, prípady dlhoročného zneužívania stoviek detí v inštitúciách spravovaných rímskokatolíckou cirkvou. Tá prisľúbila dôsledné vyšetrovanie obvinení, no ukázalo sa, že celé roky prípady zatajovala a obvinených kňazov jednoducho presunula na iné miesto bez toho, aby informovala políciu. Uvádza sa to v správe zverejnenej päť mesiacov pred návštevou pápeža Benedikta XVI. v rodnom Nemecku.“ **Rádio VIVA, 7.4.2011**

Pútnické miesto zhaslo pre nezaplatený účet

Na pútnické miesta sa zvyčajne židovskí veriaci obracajú s prosbami o radu a pomoc v ťažkých situáciách. Teraz sa v nej ocitli i rabíni, keď sa pre nezaplatený účet do tmy ponorilo jedno z najnavštevovanejších pútnických miest v Izraeli, hrob slávneho židovského učenca stredoveku Maimonida v meste Tiberias. Dlh sa vyšplhal na takmer 11-tisíc eur a pútnické miesto, kam sa židia chodia modliť vo dne v noci, je pre nočných návštevníkov neprístupné. **(čtk), Pravda 8.4.2011**

Biskup išiel do penzie pre vyčerpanie zo škandálov

Pápež Benedikt XVI. schválil predčasné penzionovanie austrálskeho biskupa Michaela Malona, ktorý musel vo svojej diecéze dlhé roky riešiť škandály okolo sexuálneho zneužívania. Malone (71), ktorého práca v diecéze údajne veľmi vyčerpaná, odchádza o štyri roky skôr ako je bežné. Minulý rok Malone vydal apológiu za aféry so zneužívaním a pripustil, že niekedy pociťoval rozpor medzi svojou lojalitou k cirkvi, kázaniami a obeťami zneužívania. Teraz sa preto bude venovať obetiam zneužívania. **(čtk), Pravda, 6.4.2011**